

Să-ți gust sărutul, să mă îmbăt de tine

Gabriel Stănciulescu

Să-ți gust sărutul, să mă îmbăt de tine

Uit greu vraja nopților duioase,
Trăirile novicelor iubiri,
Dar vreau să uit fricile rămase
Și tristețile ascunse-n despărțiri.

Anii au fugit și am strâns din dinți,
Crezând ades, mă amăgeam din nou,
Mă-ncurajam și mă rugam la sfinți
Să îmi trimită-n suflet un cadou.

Au fost dorințe, vagi speranțe seci,
Primeam cadouri doar de la părinți,
Am hoinărit haihui printre poteci
Cutreierate-n anii mei cărunți.

Îmi este greu să cred c-ai apărut,
Printre încercări trăite-n taină
Dorința s-a împlinit,... tu m-ai vrut!
Și îmi ești aproape, ca o haină.

Am căpătat mai mult decât speram,
Simțeam că și vremea noastră vine,
Să-ți gust sărutul, adesea-mi doream,
Din licoarea lui, să mă-mbăt de tine.

Autor: Gabriel Stănciulescu